

Популистички национализам је широм свијета у успону и често на власт доводи ауторитарне лидере. А неолиберална ортодоксија - смањење броја запослених у владама, кресање пореза, дерегулација - која је на Западу завладала прије неких 40 година, имала је за циљ да ојача демократију, а не да је ослаби. Шта је пошло наопако?

Дио одговора је економски: неолиберализам једноставно није испунио оно што је обећао. У САД и другим напредним економијама које су га прихватиле, раст реалног дохотка по глави становника (прилагођеног инфлацији) између 1980. и пандемије ковида-19 био је 40% нижи него у претходних 30 година. Што је још горе, приходи на дну и у средини љествице су углавном стагнирали, док су они на самом врху порасли, а намјерно слабљење социјалне заштите довело је до веће финансијске и економске несигурности.

С правом забринути да климатске промјене угрожавају њихову будућност, млади људи могу да уоче да земље под утицајем неолиберализма континуирано нису успијевале да донесу снажну регулативу против загађења (или да се, као у САД, позабаве опиоидном кризом и епидемијом дијабетеса код дјеце). Ови неуспјеси, нажалост, нису изненађење. Неолиберализам је био заснован на вјеровању да су неспутана тржишта најефикасније средство за постизање оптималних резултата. Али чак и у раним данима успона неолиберализма економисти су већ утврдили да нерегулисана тржишта нису ни ефикасна ни стабилна, а камоли погодна за генерисање друштвено прихватљиву расподјелу прихода.

Глобални избори у сенци неолиберализма

Пише: Џозеф Штиглиц
среда, 21 август 2024 08:57
